

τὸν τύπον τοῦτον θέλω ἀρχίσει τὸ ἔργον μου ἀπὸ τῆς αὐ-
ριον· ἐλπίζω δὲ μετὰ ἓν ἔτος νὰ μετεωρισθῶ ἐπέκεινα τῆς
κακίας καὶ καταδιώξεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ θέλω ἐρ-
γασθῆ μόνον ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ, νὰ μὴ διαδοθῆ ἡ
τέχνη, καὶ νὰ μὴ μοῦ ἀπαιτήσης νὰ κάμω πτέρυγας δι'
ἄλλον τινὰ ἐκτὸς δι' ἡμᾶς αὐτοὺς.»

« Διὰ τί, » εἶπεν ὁ Ράσσελας, « νὰ μὴ χαρῶσι καὶ ἄλλοι
τάσον μέγα πλεονέκτημα; Πᾶσα τέχνη ὀφείλει νὰ ἐνεργ-
γῆται πρὸς ὄφελος πάντων τῶν ἀνθρώπων· καθεὶς χρεω-
στεῖ πολλά εἰς ἄλλους· καὶ πρέπει ν' ἀνταμειβῆ κατὰ δύ-
ναμιν ὅσας ἔλαβεν ἀγαθοεργίας.»

« Ἄν οἱ ἀνθρώποι ἦσαν ὅλοι ἐνάρετοι, » ἀπεκρίθη ὁ τε-
χνίτης, « προθυμότερα ἤθελον διδάξαι αὐτοὺς νὰ πετῶσι.
Ἀλλὰ ποῖαν ἀσφάλειαν ἤθελον ἔχειν οἱ χρηστοί, ἂν οἱ κακοὶ
ἠδύνατο, ὅσας ἤθελον, νὰ πίπτωσι κατ' αὐτῶν οὐρανό-
θεν; Ἐναντίον στρατοῦ διαπλέοντος τὰ νέφη, οὐδὲ τείχη,
οὐδὲ ὄρη, οὐδὲ τὰ πελάγη αὐτὰ, ἤθελον μᾶς προφυλάττει.
Ἄγριοι ἐκ τοῦ βορρᾶ ἠδύνατο νὰ ἔλθωσι παμπληθεὶ διὰ
τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ νὰ καταβῶσι με ἀκάθεκτον ὄρμην
εἰς τὴν πρωτεύουσαν καρποφόρου τινὸς περιοχῆς. Ἀκόμη
καὶ ἡ κοιλὰς αὐτῆ, τὸ καταγῶγιον βασιλοπαίδων, τὸ οἰ-
κητήριον τῆς εὐδαιμονίας, ἠδύνατο νὰ καταπατηθῆ διὰ
τῆς αἰφνιδίου καθόδου γυμνῆς τινὸς φυλῆς, ἐκ τῶν πολλῶν
ὅσαι βρούουν ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ νοτίου ὠκεανοῦ.»

Ὁ βασιλόπαις ὑπεσχέθη μυστικότητα, καὶ περι-
έμενε τὴν ἐκτέλεσιν, ὅχι πάντῃ ἀνελπὶς ἐπιτυχίας.
Ἄπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐπεσκέπτετο τὸ ἔργον, παρε-
τήρει τὴν πρόοδόν του, καὶ περιειργάζετο πολλὰς
εὐφυεῖς ἐπινοήσεις πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς κινήσεως,
καὶ πρὸς ἔνωσιν ἐλαφρότητος καὶ δυνάμεως. Καθ'
ἐκάστην ἦτο βεβαιότερος ὁ τεχνίτης ὅτι ἐμελλε ν'
ἀφήσῃ ὀπίσω του γύπας καὶ ἀετοὺς, καὶ ὁ βασιλό-
παις κατήντησε βαθμηδὸν νὰ μεθέξῃ τοῦ θάρρους
του. Εἰς ἓν ἔτος ἐτελείωσαν αἱ πτέρυγες· καὶ προσ-
διωρισμένην τινὰ πρῶταν ὁ ποιητὴς αὐτῶν ἐφάνη
ἐπτερωμένος ἐπὶ μικρᾶς τινὸς ἄκρας· ἐκύμανεν ὀλ-
γον τὰς πτέρυγας διὰ νὰ συνάξῃ ἄερα, ἔπειτα ἐπή-
δησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἐπε-
σεν εἰς τὴν λίμνην. Αἱ πτέρυγες, αἵτινες δὲν τὸν
ἔχρησήμευσαν εἰς τὸν ἄερα, τὸν ἐβάστασαν εἰς τὸ
ὑδωρ· καὶ ὁ βασιλόπαις ἔσυρεν αὐτὸν εἰς τὴν ὄχθην
ἡμιθανῆ ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν.

ΠΟΣΟΝ εὐχάριστον νὰ πληρῶνῃ τις τὰ χρέη του! Προέρχεται
δὲ τοῦτο ἐκ διαφόρων περιστάσεων, ὧν ἡδονικῶν. Πρῶτον,
ἀφαιρεῖ τὴν ἀνησυχίαν ἣτις προξενεῖται πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐξάρτη-
σιν καὶ υποχρέωσιν, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς φρόνημά τι ἔχοντας.
Εὐχαριστεῖ τὸν δανειστήν, καὶ κατὰ συνέπειαν τέρπει τὴν κοινω-
νικὴν στοργὴν μας. Ἐπιφέρει ἐπιποσύνην εἰς τὸ μέλλον, ἣτις
εἶναι τόσον περισπούδατος εἰς πάντα τίμωιν νοῦν. Εὐκολώνει τὴν
ἀναπλήρωσιν τῶν χρεῶν μας εἰς ἀκολούθους περιστάσεις. Ἀφίνει
συναίσθησιν τῆς ἰδίας ἡμῶν ἀρετῆς· καὶ εἶναι πρᾶξις περὶ ἧς γνω-
ρίζομεν ὅτι εἶναι ὀρθή, καὶ ὡς πρὸς τὸ δίκαιον καὶ ὡς πρὸς τὴν
ὑγιᾶ οἰκονομίαν. Ἐπὶ τέλος, εἶναι τὸ κύριον ὑποστήριγμα τῆς
ἀπλῆς ὑπολήψεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΣ τις Ἄγγλος περιηγητῆς, πολλὰ μέρη τοῦ
κόσμου περιελθὼν, καὶ πολλὰς γλώσσας κατέχων, ἐξέδω-
κεν ἐσχάτως διήγημα τῶν ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ περιοδεῶν του·
ἱστορεῖ δὲ τσαῦτα περιέργα, ὥστε θέλομεν καταχωρήσει
τινὰ πρὸς τέρψιν τῶν ἀναγνωστῶν μας, προλέγοντες μύ-
νον ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ περιηγητοῦ εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων,
— ἡ φιλαλήθειά του ἀνωτέρα πάσης ὑποψίας.

Ἐνῶ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν πόλιν Ταλαυέραν μόνον σύν-
τροφον ἔχων τὸν ἵππον του, ἐπρόφρασεν αὐτὸν ἵππεὺς τις,
σοβαρὸς, καλῶς ἐνδεδυμένος, μεσοκαιρίτης, μετ' οὐ συνεβά-
δισεν ὀλίγα λεπτά. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὠμίλει τὴν Ἰσπανικὴν
ἄριστα· ἀλλ' ὁ πολύγλωσσος καὶ πολύπειρος Ἄγγλος ἐνό-
ησεν ἀπὸ τὴν προφορὰν ἰδιαιτέρων τινῶν λέξεων, ὅτι ὁ
νέος συνοδίτης ἦτον Ἰουδαῖος ἐν τῷ κρυπτῷ.

« Δύο ὀνόματα ἔχεις, » εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγλος, « τὸ μὲν διὰ
τὸν οἶκον, τὸ δὲ διὰ τὸν δρόμον· ἀμφοτέρα εἶναι χρηστὰ· ἀλλ'
ἐκεῖνο, δι' οὗ καλεῖσαι εἰς τὸν οἶκον, σὲ ἀρέσκει καλῆτερα.»

Ὁ ξένος προεχώρησε περὶ τὰ δέκα βήματα κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον ὡς ἀρχήτερα· ἔπειτα, αἰφνιδίως στραφείς, ἐπάσσε τὸν χα-
λινὸν τοῦ ἵππου μου, καὶ ἀμφοτέροι ἐστάθημεν. Ἐθεώρησα νῦν
ἐντελῶς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῆμά του, καὶ οἱ εὐμεγέθεις χαρα-
κτῆρες καὶ ἡ ἠράκλειος μορφή του μ' ἐπισκέπτονται ἀκόμη ἐνίοτε
εἰς τὰ ὄνειρά μου. Βλέπω αὐτὸν ἱστάμενον εἰς τὸ φέγγος τῆς
σελήνης, χάσκοντά με κατὰ πρόσωπον μετ' οὗς βαθεῖς γαληνίους
ὀφθαλμοὺς του. Ἐπὶ τέλος εἶπε μετὰ σοβαρότητος, Es usted
tambien de nosotros? (Εἶσαι λοιπὸν καὶ σὺ ἐκ τῶν ἡμετέρων;)»

Μετ' ἀμοιβαίας διασαφήσεις, ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον
των, καὶ φθάσαντες ἀργὰ εἰς τὴν Ταλαυέραν, εἰσῆλθον εἰς
ξενοδοχεῖον, ὅπου μετὰ καλὸν δεῖπνον καθίσαντες παρὰ
τὸ πῦρ ἔκαμαν τὴν ἐπομένην συνδιάλεξιν.

Ἄγγλος.—Βέβαια συνωμίλησας καὶ πρότερον μετ' Ἄγγλους· εἰ
δὲ μὴ, πῶς ἤθελες με γνωρίσειν ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς μου;

Ἀθαρβενήλ.—Ἡμεν νέον μειράκιον, ὅτε ἐξέσπασεν ὁ ὑπὲρ τῆς
ἀνεξαρτησίας πόλεμος· τότε ἦλθεν εἰς τὴν κώμην, ὅπου κατῴκει
ἡ οἰκογένειά μας, Ἄγγλος τις ἀξιωματικὸς νὰ διδάξῃ τὴν τακτι-
κὴν εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους. Κατέλυσε δὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα-
τρός μου, καὶ συνέλαβε πρὸς ἐμὲ θερμὴν ἀγάπην. Ὅτε ἀνεχώ-
ρησε, τὸν συνόδευσα, μετ' αὐτὸν τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρός μου, καὶ
διέμεινα μετ' αὐτοῦ ἓν ἔτος καὶ ὡς σύντροφος καὶ ὡς θεράπων.
Ἐπειτα ἀφῆνης ἀνεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα του---ἤθελε δ' εὐχαρί-
στως με συμπαράλαβειν, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ποσῶς δὲν ἔκλινεν εἰς
τοῦτο. Εἰκοσιπέντε χρόνους δὲν εἶχον ἰδεῖν Ἄγγλον, καὶ ὅμως
σ' ἐγνώρισα εὐθὺς, καὶ εἰς τὸ σκότος.

Ἄγγλος.—Καὶ ποῖαν ζωὴν διάγεις; τί ἔργον μετέρχεσαι;

Ἀθαρβενήλ.—Ζῶ ἐν ἀνέσει. Διάγω σχεδὸν ἀπαρράλκτως
τὸν βίον τῶν προπατόρων μου· βέβαια, καθὼς ἔξῃ ὁ πατὴρ μου,
οὕτω ζῶ καγώ. Ὅτε ἀπεβίωσεν, ἐκληρονόμησα ὅλην τὴν περι-
ουσίαν του, διότι ἤμην τὸ μόνον τέκνον του. Δὲν ἦτο χρεῖα νὰ
μετέρχωμαι κἀνὲν ἔργον, διότι ὁ πλοῦτός μου ἦτο μέγας· πλὴν,
πρὸς ἀποφυγὴν ὑποψίας, ἐμπορευόμην ἐνίοτε εἰς μαλλί· ἀλλ' ἄνη-
ρῶς, ὀνηρῶς---ἐπειδὴ δὲν εἶχον ἀνάγκην· πολλάκις ὅμως ἐπέτυ-